

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/94/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010374
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5613010374.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2016 sťažnosť odsúdeného JUDr. L. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/12/2016 zo dňa 24.8.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného JUDr. L. Y. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného JUDr. L. Y. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/154/2013. Tým istým uznesením podľa § 398 ods. 3 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/154/2013 zo dňa 7.9.2015, právoplatným dňa 14.11.2015, vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania neboli zo strany odsúdeného predložené žiadne skutočnosti, resp. dôkazy tak, ako to predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. V ďalšom dôvodil tým, že pokiaľ odsúdený argumentuje tým, že v pôvodnom trestnom konaní bolo procesným postupom súdu prvého stupňa porušené jeho právo na obhajobu, právo byť prítomný na konaní, právo na spravodlivý proces a právo konať hlavné pojednávanie v jeho prítomnosti, v nadväznosti na ďalšie práva, ktoré v rámci týchto práv môže obvinený v priebehu trestného konania uplatňovať, v konaní o obnove sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme, v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Podľa konajúceho súdu prípadné námietky porušenia procesných práv obvineného v pôvodnom konaní nemožno považovať za skutočnosti, ktoré by boli dôvodmi pre konštatovanie o naplnení podmienok povolenia obnovy konania. Konajúci súd ďalej dôvodil tým, že neboli zistené nové skutočnosti a dôkazy než tie, ktoré boli známe a ktoré súd vyhodnotil v rozsudku vydanom v základnom konaní. Konštatoval, že nedošlo k obsahovej zmene výpovedí svedkov a neboli zistené ani iné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Na základe uvedeného, rešpektujúc i zásadu, že súd v konaní o povolenie obnovy konania nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami i zásadu, že nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní, súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol. Následne odôvodnil i rozhodnutie, ktorým podľa § 398 ods. 3 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody. Rozhodol tak preto, že nezistil dôvody pre iné rozhodnutie. Nevyšli najavo skutočnosti takej povahy, ktoré by takýto postup odôvodňovali.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. Následne prostredníctvom obhajcu sťažnosť odôvodnil. Uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením súdu prvého stupňa, že nie sú dané dôvody pre obnovu konania. Súd prvého stupňa nerešpektoval jeho právo podľa článku 13 Dohovoru a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru a tieto v celom rozsahu porušil. Okrem toho porušil aj článok 7 ods. 5 Ústavy SR, pretože jeho aplikácia v súdnej praxi má prednosť pred vnútroštátnymi zákonmi, teda aj pred Trestným poriadkom, a to aj v časti, že vec musí byť spravodlivo prejednaná. Následne uvádzal ďalšie ustanovenia Ústavy SR, ktoré boli podľa neho porušené. Súd prvého stupňa sa právne nevysporiadal s právnou argumentáciou, s právnymi dôvodmi povolenia obnovy konania uvádzanými v návrhu na povolenie obnovy, a to i napriek tomu, že vysvetlil ako došlo k jeho odsúdeniu bez jeho prítomnosti s porušením všetkým práv vyplývajúcich pre neho z Trestného poriadku a základných práv vyplývajúcich pre neho z Ústavy SR, Charty Základných práv Európskej únie a Dohovoru, nielen v pôvodnom konaní, ale aj v konaní o povolení obnovy konania. Súd prvého stupňa odignoroval porušenia základných a zákonných práv v pôvodnom trestnom konaní a svojim arbitrárnym postupom porušil jeho právo na účinný prostriedok nápravy pred orgánom, keď sa týchto porušení v pôvodnom konaní dopustil ten istý súd pri plnení ústavných povinností. Tým, že súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, okrem iného porušil i jeho právo posledného slova. Keďže dokazovanie na hlavnom pojednávaní trpí nielen zákonnými, ale aj ústavnými vadami, takéto rozhodnutie nemožno uznať za ústavné, zákonné, nemožno ho označiť za súladné s Ústavou a Dohovorom, a preto nemôže byť ani spravodlivé. Rozsiahlým, ale nelogickým a nezrozumiteľným odôvodnením sa súd prvého stupňa vyhol zodpovedaniu základných otázok, a to či sú alebo nie sú dané dôvody obnovy konania uvádzané v návrhu na povolenie obnovy konania a v jeho doplnení. Až v novom konaní po právoplatnosti povolenia obnovy konania možno po vykonaní dokazovania a z neho vyvedených skutkových zisteniach posudzovať a zodpovedať skutkové a právne otázky viny a trestu a napraviť všetky porušenia jeho základných a zákonných práv. Súd mu však svojim postupom, napriek existujúcim dôvodom obnovy túto možnosť zmaril. Rovnako mu zmaril jeho právo na vykonanie dôkazov a preukázanie jeho neviny v novom konaní. Navrhol, aby Krajský súd v Žiline ako odvolací súd na verejnom zasadnutí v jeho prítomnosti napadnuté uznesenie zrušil a postupom podľa § 398 ods. 3 Tr. por. prerušil mu výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/154/2013 zo dňa 7.9.2015, a to do právoplatného skončenia veci.

Príslušný prokurátor k písomným dôvodom sťažnosti odsúdeného uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za zákonné a sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú. Súd sa náležitým spôsobom vysporiadal s návrhom odsúdeného a podmienky na povolenie obnovy konania neboli splnené. Preto sa s rozhodnutím súdu v plnom rozsahu stotožňuje.

Krajský súd podaním, ktoré bolo odsúdenému doručené dňa 21.11.2016 a tiež jeho obhajcovi v ten istý deň, oznámil, že jeho sťažnosť bude v zmysle § 301 Tr. por. prejednaná na neverejnom zasadnutí bez jeho účasti. Napriek uvedenému odsúdený opakovane doručil do podateľne krajského súdu žiadosť, ktorou podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru realizoval svoje základné právo, a to prejednanie veci v jeho osobnej prítomnosti.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za prvoradé reagovať na žiadosť odsúdeného a opakovane ho poučuje, že jeho sťažnosť bola prejednaná na neverejnom zasadnutí súladne s ustanovením § 301 Tr. por. Podľa § 302 ods. 1 Tr. por. neverejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa. Podľa odseku 2 citovaného právneho ustanovenia iné osoby sú z účasti na neverejnom zasadnutí vylúčené, s výnimkou osôb pri rozhodovaní o väzbe. Následne krajský súd ako súd nadriadený na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré sťažnosťou neboli vytýkané a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého uznesenia. Po splnení preskúmvacej povinnosti zistil, že sťažnosť odsúdeného bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak je nedôvodná.

Žiada sa uviesť, že obnova konania je tretím mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu alebo prokurátorovi neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne tieto nové skutočnosti sú

tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Obnovu konania možno povoliť bez časového obmedzenia s výnimkou uvedenou v § 395 Tr. por.

Pri posudzovaní či sú splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. je potrebné posúdiť návrh na obnovu konania najskôr z hľadiska či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní známe. Až následne po zistení, že ide o také skutočnosti, resp. dôkazy prichádza do úvahy hodnotenie, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už skôr viesť k inému rozhodnutiu ako je pôvodne právoplatný rozsudok.

Sťažovateľa treba upozorniť, že účelom obnovy konania nie je posúdiť zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Súdu konajúcemu o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neprislúcha prieskumná povinnosť, z čoho vyplýva, že nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti atď.

Za nové skutočnosti skôr neznáme treba považovať také skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa, nebola obsahom spisu, a teda nebola dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti.

Odsúdený rovnako ako v návrhu na povolenie obnovy konania tvrdil, že v základnom konaní bolo závažným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, právo vyjadriť sa pred súdom v zmysle zásady ústnosti a bezprostrednosti, právo navrhovať dôkazy, právo klásť svedkom otázku, právo konfrontovať sa so svedkami, právo vyjadrovať sa k výpovediam svedkov a iných osôb, vyjadrovať sa k listinným dôkazom, ktoré boli vykonané počas hlavného pojednávania, že bolo porušené právo na jeho záverečnú reč a právo jeho posledného slova. V tejto súvislosti poukázal na článok 13 Dohovoru, článok 47 Charty Základných práv EÚ a tiež na článok 46 ods. 1, článok 48 ods. 2 a tiež článok 144 ods. 1 Ústavy SR. Odsúdený je potrebné znovu upozorniť, že účelom obnovy konania nie je posúdiť zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Súdu konajúcemu o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neprislúcha prieskumná právomoc, z čoho vyplýva, že nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti atď.

Krajský súd po splnení preskúmačej povinnosti zistil, že výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zodpovedá stavu veci a zákonu. Odôvodnenie napadnutého uznesenia zodpovedá ustanoveniu § 176 ods. 2 Tr. por. Toto odôvodnenie je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Skutočnosť, že sťažovateľ JUDr. L. Y. sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a závermi prvostupňového súdu nemôže sama osebe viesť krajský súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených prvostupňovým súdom. Spôsob akým sa prvostupňový súd vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré odsúdený žiadal povoliť obnovu konania v predloženej veci považuje krajský súd za správny a jeho záver, že v danom prípade neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, pretože odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by buď same osebe alebo v spojení s už známymi skutočnosťami a vykonanými dôkazmi mohli viesť k inému rozhodnutiu ohľadom viny alebo trestu, zodpovedá zákonu. Na tomto mieste je potrebné sťažovateľa upozorniť, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby nadriadený súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Tiež je potrebné sťažovateľa upozorniť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi.

Pokiaľ ide o sťažnosť odsúdeného a dôvody v tejto sťažnosti uvedené, krajský súd uvádza, že odsúdený opakovane namieta a uvádza tie isté skutočnosti ako v konaní pred prvostupňovým súdom. Okresný súd sa v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania všetkými týmito zaoberal a vyčerpávajúco a zrozumiteľne vysvetlil, že v konaní o obnove konania sa posudzuje výlučne otázka či

nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Námietky porušenia procesných práv obvineného v pôvodnom konaní nemožno považovať za skutočnosti, ktoré by boli dôvodmi pre konštatovanie o naplnení podmienok povolenia obnovy konania. Procesné pochybenia, na ktoré sťažovateľ poukazuje by mohli byť dôvodom na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por., ak tomu nebráni odsek 4 citovaného právneho ustanovenia.

Krajský súd uzatvára, že odsúdený JUDr. L. Y. v tomto konaní neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. boli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi spôsobilé privodiť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu odsúdeným namietaného právoplatného rozsudku. V tejto súvislosti ani krajský súd argumenty odsúdeného uplatnené v sťažnosti neakceptoval s tým, že poukazuje na presvedčivé a zákonu zodpovedajúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožňuje.

Vzhľadom na to, že nadriadený krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že výrok napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo zodpovedá stavu veci a zákonu rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.